

תת"ע 38909/06 - אייל מלמד נגד מ.י. ענף תנועה ת"א

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 38909-06 מ.י. ענף תנועה ת"א נ' מלמד
תיק חיצוני: 23200565192

בפני	כב' השופטת דורית בונדה
המבקש	אייל מלמד
נגד	
המשיבה	מ.י. ענף תנועה ת"א

החלטה

1. לפני בקשה לביטול גזר-דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 10.9.06, בהעדר התייצבות לדיון ההקראה אשר נקבע בעניינו בפני כב' השופט (כתוארו אז) שלמה איזקסון.
2. המבקש זומן לדיון כדין ואף חתם על ההזמנה לדיון (כתב האישום) אולם בחר שלא להתייצב לדיון, נשפט כדין בהעדרו והורשע בעבירה על תקנה 308 (ד) לתקנות התעבורה- שעניינה שימוש ברכב עליו נמסרה הודעת אי שימוש, בעבירה על סעיף 2 לפקודת התעבורה- נהיגה ברכב כשרישיונו פקע לתקופה העולה על שישה חודשים ובעבירה על סעיף 2(א) לפקודת הביטוח (נוסח חדש)- נהיגה ברכב בהעדר פוליסת ביטוח בת תוקף.
- בגין כלל עבירות אלה נגזר על הנאשם קנס בסך של 1,600 ₪ או 16 ימי מאסר תמורתם, פסילת רישיון הנהיגה לתקופה בת 100 יום ופסילה של רישיון הנהיגה ל- 3 חודשים על תנאי ל- 3 שנים.
3. המבקש אינו עותר לביטול הכרעת הדין, כשטענותיו הינן כנגד גזר הדין בלבד. לטענתו, לא קיבל את פסק-הדין וידע כי רישיונו נפסל רק ביום 21.4.15 עת פנה למשרד הרישוי.
4. המבקש ער לכך כי לא פעל להפקדת רישיונו על פי גזר-הדין, אולם טוען כי לא עשה במשך השנים שחלפו שימוש ברישיון ולא נהג, כשעתה הוא השתלב במעגל העבודה ולצורך נידוד נזקק לרישיון.
5. הבקשה לא נתמכה בתצהיר ואף אין בה כל טענה כי מדובר בגזר דין אשר עונשיו אינם הולמים את מעשה העבירות.
6. הבקשה הועברה לתגובת המשיבה אשר הודיעה על התנגדותה לבקשה זאת מהטעם כי המבקש זומן כדין וכן לאור כך שהעונש אשר נגזר עליו- מתון.

7. בהתאם לרע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא ואח' נ' מדינת ישראל** (2.10.13) החלטתי לדון בבקשה שלא בנוכחות הצדדים, לאחר שהצדדים שניהם העלו טענותיהם כאמור על הכתב.

דין:

8. בהתאם לסעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, ניתן להורות על ביטול פסק-דין (ובעניינינו נתבקש אך ביטול גזר-הדין), באם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם לדיון או באם אי ביטול פסק הדין יגרום עיוות דין לנאשם.

9. בר"ע 418/85 **פרץ רוקינשטיין נ' מדינת ישראל**, פ"ד לט(3) בעמ' 279 (מיום 14.8.85), כב' הנשיא מ' שמגר (כתוארו אז), קבע ביחס לאי התייצבות נאשמים לדיוני תעבורה:

"זכותו של הנאשם היא, כי יוזמן כדין וכי תינתן לו האפשרות להיות נוכח במשפט, במועד שנקבע, אם יבחר בכך. כידוע, יש לא מעטים מבין הנאשמים בעבירות תנועה, אשר בוחרים מעיקרא שלא להתייצב בשל טעמים שונים, ואף זאת זכותם, אם הם מקיימים את התנאים שנקבעו בקשר לכך בחיקוקים הרלוואנטיים; מכאן גם התפתחה השיטה של ברירת המשפט, הנוהגת עתה ואשר בנויה כל-כולה על קיום הדיון שלא בנוכחות הנאשם, אלא אם זה האחרון בוחר בכך מפורשות. משקיבל הנאשם את ההודעה על מועד המשפט, ניתנה לו בכך ההזדמנות הנאותה שיהיה לו, כדברי הסניגור המלומד, יומו בבית המשפט.... מערכת המשפט חייבת לשאוף לכך, כי המשפטים יתנהלו כסדרם ובמועד שנקבע להם מעיקרא, וכי לא יתפתח או יתרחב הנוהג של דחיות מיותרות או של דיון כפול ללא צורך, שיש בהם כדי להעמיס על קופת הציבור בכלל ועל בתי המשפט בפרט עומס נוסף, שאין הם יכולים לעמוד בו ואשר גם אינו מוצדק לגוף העניין".

וראו גם ע"פ (מחוזי-ים) 9407/05 **קינג אללה נ' מדינת ישראל** (9.8.05), מפי כב' השופט עוני חבש: "בית המשפט העליון פסק לא אחת, כי לנוכח ריבויים של מקרי אי ההתייצבות, במיוחד בתיקי תעבורה, יש לקבוע כי ברגע שהנאשם הוזמן כדין, ניתנה לו האפשרות להיות נוכח במשפטו ולנסות להוכיח את חפותו. ומשלא התייצב, אין לו אלא להלין על עצמו, ודי בכך כדי שיהיה לו יומו בבית המשפט".

10. בענייניו, המבקש כלל לא טוען כי לא זומן כדין. המבקש ידע על מועד הדיון אך טוען כי לא קיבל את גזר-הדין לידיו.

11. בכל הכבוד למבקש, הרי ששעה שידע על מועד הדיון, היה עליו להתעדכן בתוצאות משפטו. המבקש לא עשה כן ואף לא הפקיד את רישיונו בתיק בית המשפט במשך שנים ממועד גזר הדין ועתה טוען כי לא נהג ולא עשה ברכב כל שימוש.

12. למעשה הטעם החבוי בבקשתו הינו רצונו כי חרף אי הפקדת הרישיון, תחושב הפסילה ביחס לתקופה בה כלל לא נהג לטענתו ובקשתו הינה למעשה בקשה לחישוב פסילה במסווה של בקשה לביטול גזר-הדין. כידוע, בקשה לחישוב פסילה אינה בסמכות בית המשפט (וראו בש"פ 9075/12 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (מיום 14.4.14)).

13. אף אם אין הדבר כך, הרי שלמבקש ניתן יומו ואף אם לא ידע על גזר-הדין, הרי משעה שכבר נודע לו עליו, היה עליו לפעול על פיו ולהפקיד רישיונו.

14. המבקש אינו מסביר בבקשתו הכיצד זה אף שכלל לא ידע על גזר-הדין בו נפסל רישיונו לא נהג בפועל במשך שנים ולמעשה אין בבקשתו כל טעם המצדיק ביטול גזר הדין, מה גם שבצדק טענה המשיבה כי העונש אשר נגזר על המבקש מתון ביותר ודי בכך שאך ביחס לעבירה של נהיגה ברכב עליו נמסרה הודעת שימוש, קיימת חובת פסילה של רישיון הנהיגה לתקופה מינימאלית בת 3 חודשים.

15. לפיכך ובמכלול הנסיבות מעלה, לא מצאתי כי נתקיימו התנאים לביטול גזר-הדין.

16. לאור אלה, הבקשה נדחית וגזר-הדין אשר ניתן בהעדר המבקש ביום 30.12.13 יותר על כנו.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים.

זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, ח' אייר תשע"ה, 27 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.